

Rettelsesblad

Erstatter tidligere fremsendte betænkning af 3. maj 2014.

Det er under indstillingen til FM 2014/29 tilføjet, at også ATASSUT sammen med Siumut indstiller ændringsforslaget fra Naalakkersuisut til godkendelse.

BETÆNKNING

Afgivet af Familie- og Sundhedsudvalget

vedrørende

FM2014/29

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut senest til EM14 ændrer Landstingsforordning nr. 3 af 7. maj 2007 om alderspension, således at reglen om fradrag i alderspensionen afskaffes, når husstandens indkomst overstiger et bestemt beløb.

(Fremsat af medlem af Inatsisartut Kristian Jeremiassen, Siumut)

og

FM2014/32

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte et forslag om ændring af § 29 i Landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006, således at alderspensionister ikke længere skal betale for at få ydet hjemmehjælp.

(Fremsat af medlem af Inatsisartut Kristian Jeremiassen, Siumut)

Afgivet til forslagernes 2. behandling

Udvalget har under behandlingen senest bestået af:

Medlem af Inatsisartut Lars P. Mathæussen, Siumut, formand

Medlem af Inatsisartut Knud Kristiansen, Atassut, næstformand

Medlem af Inatsisartut Karl-Kristian Kruse, Siumut

Medlem af Inatsisartut Anders Olsen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit
Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit
Medlem af Inatsisartut Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit

Den 15. oktober 2013 blev forslagene efter den sammenhængende 1. behandling henvist til nærmere behandling i Familie- og Sundhedsudvalget.

Forslagenes indhold og formål

FM2014/29 (EM 2013/29)

Forslagsstiller ønsker med dette beslutningsforslag, at der sker en ændring af Landstingsforordning nr. 3 af 7. maj 2007 om alderspension, således at reglen om fradrag i alderspensionen afskaffes, når husstandens indkomst overstiger et bestemt beløb.

Forslagsstiller anfører som begrundelse for forslaget, at alderspensionister, der er i stand til at arbejde, selv må have ansvaret for, hvor meget de tjener, og ikke pålægges unødige begrænsninger i form af reduceret alderspension.

Forslagsstiller vurderer samlet, at forslaget vil betyde en forbedring af alderspensionisternes forhold.

FM2014/32 (EM 2013/32)

Forslagsstiller ønsker med dette beslutningsforslag, at der sker en ændring af § 29 i Landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006, således at alderspensionister ikke længere skal betale for at få ydet hjemmehjælp.

Forslagsstiller anfører, at alderspensionister skal have den hjælp, de har behov for.

Forslagsstiller anfører omkring formålet med forslaget, at en afskaffelse af betaling for ydet hjemmehjælp vil betyde en forbedring af alderspensionisternes økonomiske kår.

1. behandling af forslagene i Inatsisartut

Ved 1. behandlingen af forslagene fremsatte Naalakkersuisut følgende ændringsforslag til begge forslag, idet man i Naalakkersuisut har planer om et større reformarbejde på det sociale område, herunder også omkring forholdene for ældre:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at forslag om afskaffelse af fradrag i alderspensionen, når husstandens indkomst overstiger et bestemt beløb, samt forslag om fritagelse for betaling af hjemmehjælp for alderspensionister, medtages i Naalakkersuisuts reformarbejde på det sociale område.

FM2014/29 (EM 2013/29)

Siumut og Atassut påskønnede muligheden for, at alderspensionister kan blive længst muligt på arbejdsmarkedet og yde en indsats for samfundet. Partierne støttede muligheden for, at alderspensionister i videst mulig omfang skal kunne oppebære fuld alderspension ved siden af anden indtægt.

Siumut kunne umiddelbart støtte ændringsforslaget fra Naalakkersuisut. Med udgangspunkt i koalitionsaftalen og Naalakkersuisuts motivation for ændringsforslaget, kunne Atassut også tiltræde ændringsforslaget fra Naalakkersuisut.

Inuit Ataqatigiit fandt, at forslaget alene begunstiger den økonomisk mest velstillede gruppe af alderspensionister. **Inuit Ataqatigiit** fandt ikke forslaget afbalanceret i forhold til den gruppe af alderspensionister, som af forskellige årsager ikke har mulighed for at oppebære en supplerende indtægt i forhold til alderspensionen, hvorefter partiet hverken kunne støtte forslaget eller ændringsforslaget.

FM2014/32 (EM 2013/32)

Siumut og Atassut kunne tilslutte sig en forbedret ordning omkring hjemmehjælp, og kunne med henvisning til de daglige økonomiske udfordringer for landets alderspensionister tiltræde, at der blev arbejdet videre med henblik på at forbedre forholdene.

Siumut kunne herefter umiddelbart støtte ændringsforslaget fra Naalakkersuisut.

Med en forventning om, at ændringsforslaget betyder en reel forbedring af forholdene for alderspensionisterne, kunne Atassut også tiltræde ændringsforslaget fra Naalakkersuisut.

Inuit Ataqatigiit fandt det interessant, at forhold om hjemmehjælp blev taget op. Inuit Ataqatigiit fremførte, at det ikke alene er de ældre, der kan have behov for hjemmehjælp og at det kunne være passende, at få vurderet de gældende regler om hjemmehjælp, herunder beløbsgrænserne. Inuit Ataqatigiit ville gerne arbejde positivt videre med forslaget. Dette dog med udgangspunkt i, at alle med behov skal behandles ligeværdigt, hvorefter man ikke alene skal målrette forbedringer til alderspensionister.

På denne baggrund og efter en omfattende 1. behandling blev forslagene henvist til videre behandling i Familie- og Sundhedsudvalget.

Udvalgets behandling af forslagene

Om forslaget FM2014/29

I august 2012 blev der offentliggjort en HS ANALYSE med titlen *ÆLDRES LIVSVILKÅR – En undersøgelse af befolkningen over 55 år*.

Det fremgik af denne undersøgelse, at der sammenlignet med tilsvarende undersøgelse fra 2001 var sket forbedringer for de ældre. I undersøgelsen fra 2012 var 54 procent af gruppen

overvejende tilfredse med deres økonomi, mens 46 procent var overvejende utilfredse med deres økonomi. I undersøgelsen fra 2001 var alene 27 procent tilfredse med deres økonomiske situation.

Alderspension i Grønland

Den grønlandske alderspension er en form for socialhjælp, som samfundet yder til ældre, der ikke er i stand til at forsørge sig selv.

De gældende regler om alderspension er ikke til hinder for, at de alderspensionister, der kan eller vil arbejde, har mulighed herfor. Der er således ingen begrænsninger i den lovlige erhvervsudøvelse for alderspensionister.

Den grønlandske alderspensionsordning er som en aldersbetinget socialpension indrettet på den vis, at alderspensionisten ved pensionsalderens indtræden, hvilken aktuelt er 65 år, gives en grundpension i form af et grundbeløb. Størrelsen på grundbeløbet er imidlertid afhængig af husstandens samlede størrelse og indkomst. Der sker efter nærmere fastsatte regler fradrag i alderspensionen, såfremt alderspensionisten eller dennes ægtefælle eller samlever oppebærer anden skattepligtig indkomst. En alderspensionist på arbejdsmarkedet vil således alt efter indkomstens størrelse kunne få reduceret alderspensionen, da den offentlige forsørgelse gradvist reduceres i takt med at vedkommende alderspensionist kan forsørge sig selv. Efter konkret vurdering kan kommunalbestyrelsen udover grundpensionen yde den enkelte alderspensionist et supplerende rådighedsbestemt tillæg, foruden at der kan ydes personlige tillæg til alderspensionister, hvis forhold er særlige vanskelige. Alderspensionister kan derudover ydes børnetillæg.

For øvrige sociale ydelser gælder i princippet samme reduktionsprincip. Kan man oppebære egen indtægt og forsørge sig selv, så reduceres støtten fra det offentlige.

Muligheden for eksempelvis at kunne oppebære boligsikring reduceres for helt at bortfalde, når man oppebærer en vis indtægt.

Udvalget kan ikke benægte, at nærværende forslag vil kunne virke begunstigende for den mellemgruppe af pensionister, som er i stand til at oppebære en arbejdsindtægt som supplement til alderspensionen. Den svageste gruppe af alderspensionister, der grundet f.eks. fysisk svagelighed, alderdomssvækkelse eller psykisk sygdom, ikke er i stand til at arbejde, vil ikke få nogen glæde af forslaget i sig selv. Forslaget medfører dermed en omfordeling fra den fattigste gruppe til mellemgruppen af pensionister.

Udvalget må samtidig anerkende, at forslaget vil udgøre en fordel for de ældre, der kan og vil øge deres biindtægt, såfremt vores system omkring tildeling af alderspension opretholdes med de nuværende principper.

Forslaget vil på den anden side kunne virke skævvridende i forhold til arbejdsmarkedet. En ufaglært, der fortsætter med at arbejde, efter indtræden af alderspensionen, vil således kunne opnå en højere indtægt end en yngre ufaglært, som passer samme arbejde. Dette vil kunne betegnes som et arbejdsmarkedsmæssigt paradoks, som man er nødt til at forholde sig til.

Udvalget må anerkende, at det er komplekse udfordringer vi står overfor i forsøget på fremadrettet at fastholde vores velfærdssystem. Der er flere samspilsproblematikker mellem de sociale ydelser som helhed, pensionsforhold, skatteforhold, og arbejdsmarkedsforhold, som skal koordineres og vurderes i sammenhængen.

Udvalget må medgive, at det vil kræve noget af et kunststykke at skulle gennemføre et sammenhængende reformarbejde, hvor det skal forenes både at styrke de svageste og samtidig sikre, at alderspension, som social betinget pension, kan opretholdes til fulde ved siden af anden egenindtægt, og med fastholdelse af den gensidige forsørgelsespligt. Samtidig skal det betænkes, at antallet af ældre i de kommende år vil vokse betydeligt, mens gruppen, der skal arbejde og forsørge ikke øges tilsvarende. Hertil kommer, at de offentlige midler i disse år er under et markant udgiftspres.

I forhold til udformningen af ordlyden af forslaget FM 2014/29 finder udvalget anledning til at præcisere, at Naalakkersuisut ikke kan ændre lovgivning vedtaget af Inatsisartut eller det tidligere Landsting, men alene fremsætte forslag til beslutning i Inatsisartut om ændringer, ophævelse eller vedtagelse af love på lovsniveau. Naalakkersuisut kan således ikke ændre Landstingsforordning nr. 3 af 7. maj 2007 om alderspension. Det er alene Inatsisartut, der kan vedtage ændringer af Landstingsforordning nr. 3 af 7. maj 2007 om alderspension efter fremsættelse af forslag herom.

Om forslaget FM2014/32

På lovsniveau findes reguleringen om hjemmehjælp i § 29 i Landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006 om offentlig hjælp. §29 har følgende ordlyd:

§ 29. Det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for, at der i kommunen findes en hjemmehjælpsordning, således at der kan ydes praktisk bistand i hjemmene af hjemmehjælpere, der er egnede til at varetage dette hverv.
Stk. 2. Hjemmehjælp kan ydes til ældre, svagelige, handicappede samt i tilfælde af sygdom eller sociale vanskeligheder.
Stk. 3. Landsstyret kan fastsætte regler for en hjemmehjælpsordning, herunder om betaling for ydet hjemmehjælp.

Der eksisterer både en bekendtgørelse og en vejledning om hjemmehjælp. I Selvstyrets cirkulære nr. 276 om gældende sociale kontantydelse pr. 1. januar 2014 gælder følgende aktuelle betalingssatser for hjemmehjælp:

Senest opgjorte skattepligtig husstandsindkomst	Egenandel i %	Vejledende egenbetaling pr time /01. april 2013
Kr. 0 - 130.000	0,00	Kr. 00
Kr. 130.001 – 180.000	33,33	Kr. 28,67
Kr. 180.001 – 280.000	67,67	Kr. 57,35
Over kr. 280.000	100,00	Kr. 86,03

Betaling for hjemmehjælp er afhængig af modtagerens husstandsindkomst. Det er den samlede indtægt, der lægges til grund for, om der skal betales for hjemmehjælp.

Det er kommunerne, der afholder udgifterne i henhold til forordningen jf. landstingsforordning om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelse.

Borgere har mulighed for at opnå hjemmehjælp, både på baggrund af sociale årsager og på baggrund af helbredsmæssige årsager.

Der kan ydes midlertidig eller varig hjemmehjælp. Varig hjemmehjælp kan ydes til alle, der har behov for bistand til praktisk eller personlig hjælp. Herunder kan også ældre borgere, der ikke længere kan varetage det normale for hjemmets opretholdelse tilbydes hjemmehjælp.

Mulighed og tilbud om hjemmehjælp, særligt for ældre, skulle give mulighed for at forblive længst mulig i eget hjem.

Udvalget finder, at hjemmehjælpsordningen er tiltænkt som et meget vigtigt led i vores velfærdssystem. En velfungerende hjemmehjælpsordning er utvivlsomt meget afgørende for mange borgeres trivsel, herunder også vores ældre.

Udvalget kan vanskeligt vurdere, hvorvidt de gældende takstmæssige betalingssatser af økonomiske årsager afholder nogle fra at gøre brug af hjemmehjælpsordningen.

Udvalget bemærker, at forslaget er målrettet alderspensionister.

Udvalget må medgive, at hjemmehjælpsordningen er målrettet alle med behov.

6. maj 2014

FM 2014/29 og FM 2014/32
(EM2013/29 og EM2013/32)

Med udgangspunkt i, at alle med behov skal behandles ligeværdigt og ligeligt, skal udvalget henstille til, at den videre vurdering af hjemmehjælpsordningen ikke alene skal målrettes mod forbedringer for alderspensionister, men mod alle med behov.

I det videre arbejde omkring hjemmehjælp bør Naalakkersuisut revurdere betalingssatserne med henblik på en samlet vurdering af, hvorledes disse med fordel kunne justeres, således at formålet med hjemmehjælpsordningen sikres.

Forslagenes økonomiske konsekvenser

FM2014/29

Forslagsstiller anfører under de økonomiske konsekvenser af forslaget, at *der vil skulle anvendes administrative ressourcer til arbejdet med lovændringen. Dette vil forventeligt lægge beslag på ¼ årsværk og skal prioriteres inden for Naalakkersuisuts allerede budgetterede administrative økonomiske ramme for 2014.*

Forslaget vil medføre både udgifter og indtægter for det offentlige. Som følge af afskaffelsen af reglen om fradrag i alderspensionen, vil det offentlige skulle udbetale mere til alderspensionister.

Merudgiften afhænger af, hvor mange alderspensionister der i dag fradrages i udbetaling af alderspension kombineret med en fremskrivning af den forventede stigning i antallet af personer over 65 år. Det offentlige kommer også til at få flere indtægter i form af skatter, på grund af alderspensionisternes øgede indtjening i form af bi-indkomster.

Hertil kommer, at en tilknytning til arbejdsmarkedet kan have en positiv effekt på de ældres sundhed og herved i mindre grad belaste sundhedsvæsenets økonomi.

Udvalget kan på det foreliggende grundlag ikke nærmere vurdere de samlede økonomiske konsekvenser af forslaget, men hvad enten forslaget eller en større reform på sigt gennemføres, så vil der skulle ske en redegørelse for de samlede økonomiske konsekvenser.

FM2014/32

Under de økonomiske konsekvenser af forslaget fremkom forslagsstiller med følgende anmodning til Naalakkersuisut:

6. maj 2014

FM 2014/29 og FM 2014/32
(EM2013/29 og EM2013/32)

Ved 1. behandling af forslaget anmoder jeg Naalakkersuisut om, at redegøre for de økonomiske konsekvenser, afskaffelsen af betaling for ydet hjemmehjælp for alderspensionister vil påføre det offentlige.

Naalakkersuisut fremkom ikke med den ønskede redegørelse til 1. behandlingen, hvorefter de økonomiske konsekvenser af forslaget ikke er belyst som anmodet.

At Naalakkersuisut ikke kunne levere den ønskede redegørelse vidner for udvalget om, at Naalakkersuisut ikke har den store viden om de kommunale hjemmehjælpsydelse. Udvalget skal benytte lejligheden til at rette en opfordring til Naalakkersuisut om at få afdækket de kommunale hjemmehjælpsydelse, hjemmehjælpspraksis og tilbud, således at videre beslutninger på området tager udgangspunkt i konkret viden.

I afsnit 5.3.4 Skatte- og Velfærdskommissionen betænkning fra 2011 anføres der en række oplysninger om hjemmehjælp. Udvalget bemærker, at udgiften for hjemmehjælp varierer meget de 4 storkommuner imellem. For alderspensionister i Qeqqata Kommunia anvendte man i 2009 i snit årligt kr. 8000 pr. alderspensionist, mens det tilsvarende tal i Qaasuitsup Kommunia var kr. 13.000.

Udvalget kan fra Skatte- og Velfærdskommissionens betænkning fremhæve følgende omkring modtagere af hjemmehjælp pr. januar 2011 for de enkelte kommuner:

Qaasuitsup Kommunia 517 modtagere af hjemmehjælp, hvoraf 90 ikke er alderspensionister.

Qeqqata Kommunia: 193 modtagere af hjemmehjælp, hvoraf 29 ikke er alderspensionister.

Kommune Kujalleq: 188 modtagere af hjemmehjælp, hvoraf 36 ikke er alderspensionister.

Kommuneqarfik Sermersooq: 310 modtagere af hjemmehjælp, hvoraf 93 ikke er alderspensionister.

Pr. Januar 2011 var der således samlet 1208 modtagere af hjemmehjælp, hvoraf 960 var alderspensionister, hvilket svarer til, at omkring 80 % af modtagerne af hjemmehjælp er alderspensionister. Det skal dog anføres, at det ikke særskilt opgøres, hvor mange modtagere af hjemmehjælp, der har været alderspensionister, så tallene må vurderes noget forbeholdent.

I 2009 og 2010 blev der årligt brugt ca. 44 mio. kr. til hjemmehjælp i de 4 kommuner. I 2011 udgjorde den samlede hjemmehjælp ca. 43.5 mio. kr., og i 2012 ca. 42.9 mio. kr. Udvalget har forsøgt at indhente oplysninger fra Naalakkersuisoq for Familie og Justitsvæsen vedrørende en opgørelse af størrelsen af egenbetalingen for hjemmehjælp i henholdsvis 2012 og 2013.

8

FM2014/29 og FM 2014/32

J.nr. 01.25.01/14FM-LABU-00029

J.nr. 01.25.01/14FM-LABU-00032

J.nr. 01.38.01.03-00038

Der findes ikke en opgørelse for 2013, men for 2012 er det med forbehold og usikkerhed opgjort, at den samlede egenbetaling for alle modtagere af hjemmehjælp udgjorde 174.302 kr.

Dette tal skal sammenholdes med den samlede hjemmehjælp i 2012 på 42.9 mio. kr. Det synes imidlertid af de fremførte tal at fremgå, at egenbetalingen for hjemmehjælp er yderst minimal. Det kan ikke opgøres, hvor stor en del af den opgjorte egenbetaling på kr. 174.302 kr., der blev betalt af alderspensionister.

Udvalget har forsøgt at indhente oplysninger om, hvad det ville betyde for alderspensionisterne og øvrige modtagere af hjemmehjælp, ifald man helt fjernede egenbetalingen. Følgende kan oplyses fra Naalakkersuisoq for Familie og Justitsvæsen:

Konsekvenser for borgerne:

Det skønnes at 400-500 alderspensionister vil blive berørt økonomisk af en afskaffelse af egenbetalingen. Af disse vil 150-200 befinde sig i intervallet 130-180.000 (egenbetaling på 27,57 kr./timen), 150-200 i intervallet 180-280.000 (egenbetaling på 55,14 kr./timen) og max 50 med indkomster på over 280.000 (egenbetaling på 82,71 kr. per time).

Tabel 3. Anslået fordeling af hjemmehjælpsmodtagere blandt pensionister.

Indkomstinterval	Egenbetaling pr. time	Antal der får hjemmehjælp
0-130.000	0	900
130.000-180.000	27,57	200
180.000-280.000	55,14	200
over 280.000	82,71	50

Kilde: Departementet for Finanser og Indenrigsaffænder

Ved egenbetalingens bortfald vil det ved et landsgennemsnitligt timeforbrug pr. uge på 2,2 betyde følgende årlige besparelser for den enkelte borger. Dette er under forudsætning af at borgeren ikke får midlertidig hjemmehjælp, der er undtaget egenbetaling.

Tabel 4. Bortfald af egenbetaling.

Indkomstinterval	Besparelse (kr.)
0-130.000	0
130.000-180.000	3.154
180.000-280.000	6.308
over 280.000	9.462

Kilde: Departementet for Finanser og indenrigsanliggender

Udvalget hæfter sig ved følgende citat i besvarelsen af 1. maj 2014 fra Naalakkersuisoq for Familie og Justitsvæsen:

Samlet set må det skønnes, at udgifterne forbundet med administrationen af egenbetalingen langt overstiger kommunernes indtægter ved egenbetalingen.

De fremførte tal kan give en idé om, men ikke en endelig opgørelse af, hvad det ville koste, ifald man besluttede, at tilbyde gratis hjemmehjælp til alle alderspensionister, hvis antal dog er stigende.

Med henvisning til den meget lille egenbetaling af hjemmehjælp og det fremførte om, at udgifterne ved administrationen af egenbetalingen langt overstiger kommunernes indtægter ved egenbetalingen, så kunne det rent økonomisk og med den nuværende ordning betale sig at fjerne egenbetalingen helt.

Kommunerne administrerer reglerne om hjemmehjælp. Det er kommunerne, der med udgangspunkt i bestemmelserne i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 26. juli 1994 om hjemmehjælp, skønner, hvilken personkreds, hvilke personer og hvilke husstande, der i kommunen kan modtage hjemmehjælp og i hvilket omfang.

Da det er de enkelte kommuner, der skønner omfanget af hjemmehjælp, så viser det sig også i praksis, at der er iøjnefaldende forskelle kommunerne i mellem på området.

Forskelle kan givet i et vist omfang forklares med henvisning til den kommunale forskellighed i bo- og plejetilbud for ældre og andre med særlige behov. Gives relativt set flere tilbud om pladser på pleje- eller alderdomshjem i enkelte kommuner, så vil disse kommuner ikke have samme tilbud om hjemmehjælp som i andre kommuner, hvor alderspensionisterne i højere grad bor i eget hus. For mange af de ældre, der bor i eget hus kan kommunens tilbud om hjemmehjælp være helt afgørende for disses mulighed for at kunne bo hjemme længst mulig.

Det anføres i betænkningen fra Skatte- og Velfærdskommissionen, at Qaasuitsup Kommunia er den kommune, der har de højeste udgifter til hjemmehjælp både i faktiske udgifter og udgifter pr. indbygger på 64+ år.

Ønskes indsigt i yderligere detailoplysninger om hjemmehjælp i de enkelte kommuner skal der i sin helhed henvises til afsnit 5.3.4 i Skatte- og Velfærdskommissionens betænkning fra marts 2011.

Udvalgets indstillinger

Til forslaget FM2014/29 (EM2013/29):

Et flertal i udvalget bestående af Siumut og Atassut skal bemærke:

Ændringsforslaget fra Naalakkersuisut imødekommer ønsket om, at der arbejdes videre på at få realiseret de politiske målsætninger i forslaget. Dette i et større reformarbejde på det sociale område. Udvalgsflertallet har et generelt ønske om, at ældre skal have økonomisk motivation for at forblive længst mulig på arbejdsmarkedet.

Ovennævnte flertal i udvalget indstiller på denne baggrund ændringsforslaget fra Naalakkersuisut til vedtagelse af Inatsisartut.

Samme flertal indstiller som følge heraf forslaget FM 2014/29 til forkastelse.

Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit skal bemærke:

Inuit Ataqatigiit kan ikke tilslutte sig et forslag, der ensidigt begunstiger den økonomisk mest velstillede gruppe af alderspensionister. Eventuelle reformer omkring alderspension og på socialområdet skal først og fremmest sikre, at de svageste målrettet støttes bedst muligt. Partiet er tilhængere af, at sociale ydelser nedtrappes eller bortfalder i takt med, at man kan forsørge sig selv. Inuit Ataqatigiit ser gerne, at ældre fastholder tilknytning til arbejdsmarkedet længst muligt, og at man indretter social- og arbejdsmarkedet, således at dette er realiserbart.

Ændringsforslaget fra Naalakkersuisut er i sig selv blottet for politisk holdning, og ingen foruden Naalakkersuisut aner, hvor det socialpolitiske reformarbejde i Naalakkersuisut vil ende, hvorledes det vil blive udformet og efter hvilke principper.

Inuit Ataqatigiit vil imidlertid positivt deltage i et reformarbejde, der vil sikre, at den offentlige hjælp kommer de svageste til gavn. Kan et social afbalanceret reformarbejde samtidig sikre, at det er attraktivt, at fastholde tilknytning til arbejdsmarkedet, så vil Inuit Ataqatigiit også se positivt på dette.

Ovennævnte udvalgsmindretal indstiller på denne baggrund både forslaget og ændringsforslaget til forkastelse

Til forslaget FM2014/32 (EM2013/32):

Et enigt udvalg kan støtte, at der gennemføres en nærmere undersøgelse af den kommunale praksis og brug af hjemmehjælp. Dette med henblik på, at sikre, at alle med behov gives

6. maj 2014

FM 2014/29 og FM 2014/32
(EM2013/29 og EM2013/32)

mulighed for at kunne oppebære hjemmehjælp i fornødent omfang, og at man ikke af økonomiske årsager og på et objektivi grundlag afskæres fra at kunne modtage hjemmehjælp.

Da ændringsforslaget fra Naalakkersuisut imidlertid er en sammenblanding af 2 forskellige forslag, hvor der i udvalget ikke er enighed om den første del af ændringsforslaget, der omhandler alderspension, så er det påkrævet, at udvalget fremsender sit eget samlede ændringsforslag.

Ændringsforslaget fra udvalget.

Med henblik på at skabe enighed om forslaget vedrørende hjemmehjælp, så fremsender udvalget følgende ændringsforslag til ændringsforslaget fra Naalakkersuisut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at fritagelse for egenbetaling af hjemmehjælp medtages i Naalakkersuisuts reformarbejde på det sociale område. Naalakkersuisut skal som et led i dette reformarbejde videre afdække og overveje, hvorvidt der kan være behov for at fastsætte minimumsstandarder omkring tildeling af hjemmehjælp.

Et enigt udvalg indstiller eget ændringsforslag til vedtagelse.

Et enigt udvalg indstiller som følge heraf forslaget FM 2014/32 og ændringsforslaget fra Naalakkersuisut til forkastelse.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslagene til 2. behandling.

Lars P. Mathæussen,
Formand

Knud Kristiansen

Karl-Kristian Kruse

6. maj 2014

Anders Olsen

Agathe Fontain

FM 2014/29 og FM 2014/32
(EM2013/29 og EM2013/32)

Mimi Karlsen

Juliane Henningsen

FM2014/29 og FM 2014/32
J.nr. 01.25.01/14FM-LABU-00029
J.nr. 01.25.01/14FM-LABU-00032
J.nr. 01.38.01.03-00038